

Gældende formulering

Stk. 2. Gælder der i forhold til en stat uden for Den Europæiske Union ikke en af de i stk. 1 nævnte overenskomster, kan justitsministeren træffe beslutning om udlevering af en dansk statsborger til strafforfølgning, hvis betingelserne i stk. 1 i øvrigt er opfyldt, og særlige hensyn til retshåndhævelsen taler derfor.

§ 2 a. Udlevering af en udlænding til strafforfølgning eller til fuldbyrdelse af en dom i en stat uden for Den Europæiske Union kan ske, hvis handlingen efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år. Kan handlingen efter dansk ret medføre kortere fængselsstraf, kan udlevering dog ske, hvis der er overenskomst herom med den pågældende stat.

Lovforslaget

4. I § 2 a indsættes efter »Den Europæiske Union«: »og Norden«.

5. Efter kapitel 2 a indsættes:

»Kapitel 2 b

Betingelser for udlevering til de nordiske lande

§ 10 k. Udlevering af personer til strafforfølgning i Finland, Island, Norge eller Sverige for en lovovertrædelse, der efter lovgivningen i det land, der har anmodet om udlevering, kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kan ske på grundlag af en nordisk arrestordre.

Stk. 2. Udlevering af personer til straffuldbyrdelse af en dom i Finland, Island, Norge eller Sverige kan ske på grundlag af en nordisk arrestordre, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

Stk. 3. Udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse for flere strafbare forhold kan finde sted, selv om betingelserne i stk. 1-2 kun er opfyldt med hensyn til et af forholdene.

§ 10 l. §§ 10 b og 10 c finder tilsvarende anvendelse.